

Lieve mensen hier vanochtend aanwezig, u die later thuis luistert of leest, gemeente van Jezus Christus

Ora et Labora!

Ook al onthoud je verder niks van deze preek, onthoud deze drie woorden voor de rest van je leven: *Ora et Labora*.

Het is Latijn, het rijmt ook nog, dus ook nog makkelijk te onthouden.

Ora betekent: *bid*
et betekent *en*
labora betekent *werk*,
kind kan de was doen.

Ora et labora, bid en werk

Dat is wat christenen in deze tijd te doen staat. Het is niet het één voor de zondag (bidden) en het ander door de week (werken). Nee, het is *allebei*, de hele week door, die twee woorden horen bij elkaar

Er was eens een monnik, Benedictus.

Deze Benedictus leefde 400 jaar na Christus, een beetje in de tijd dat het Christendom begon te bloeien in Europa.

De vorige paus heet overigens ook zo: Benedictus.

Die Benedictus stichtte een eigen klooster maar hij was ook revolutionair.

Want werken, werken *met je handen* werd in die tijd alleen maar gedaan door slaven. Werken hoorde bij de laagste maatschappelijke klasse.

Als je deel uitmaakte van de hoger geplaatste klassen, dan hoefde je niet te werken...

Even een klein uitstapje naar onze tijd, want iets daarvan zie je nog wel terug in deze moderne tijd.

De mannen en vrouwen die 's ochtends in hun elektrische Tesla's bij hun bedrijf komen aangezoefd in hun strakke pak, vervolgens achter een schoon en warm bureau gaan zitten, een kopje koffie (laten) halen en dan de hele dag praten en op het scherm turen.

Dat is geen werken.

Werken is *werken met je handen*, dat zijn de boeren op het land, dat zijn de fabrieksarbeiders, die 's ochtends vroeg de overall aantrekken en achter stampende machines staan.

Dat zijn de vrouwen, die vroeger bij mijn vader in de fabriek de hele dag lang zestien koekjes tussen hun vingers namen en die in bakjes legden, dat is werken.

Ik zeg wel eens: 'Dominee zijn is ook geen werken, is ook alleen maar betaald koffie drinken bij de mensen.'

Echt werken is werken met je handen.

Nou, in de tijd van die monnik Benedictus werd dat werken met je handen echt als minderwaardig gezien.

Maar - terug naar waar ik net was - tot kloostergemeenschappen traden in die tijd vrijwel alleen mensen toe uit de *hogere kringen*.

Maar die mensen uit adellijke kringen moesten in het klooster van Benedictus naast de dagelijkse gebedstijden dus gewoon werken, iets wat dus eigenlijk ver beneden hun stand was.

Benedictus vond dat heel belangrijk, om die twee nou juist te combineren.

Een christenmens moet zichzelf niet los zingen van het dagelijkse leven. Juist in de dagelijkse praktijk moet geloven zichtbaar zijn

Ik laat het jullie ook zien aan de hand van het Bijbelverhaal van vanochtend.

Gaat over Paulus. Paulus reist van Athene naar de havenstad Korinthe.

Paulus is leerbewerker.

Misschien denken sommigen van u wel:

'Hè, ik dacht dat Paulus een soort dominee was, in dienst van de kerk.'

Een voorganger of 'herder', die net als de tegenwoordige dominees en priesters gewoon door de plaatselijke kerken betaald wordt.

In Paulus' tijd was dat dus anders: je moest wel naast je bestaan als geestelijke zelf de kost verdienen.

Ik ben daar overigens heel erg voor, als in deze tijd de dominees er allemaal wat naast gaan doen.

Dus, zeg maar, bijvoorbeeld parttime voor de kerk werken en dan een andere baan ernaast, gewoon in het 'normale' leven, waarin u ook allemaal werkt.

Zo zou ik het zelf best leuk vinden – dat heb ik hier wel eens eerder verteld – om parttime vrachtwagenchauffeur te zijn.

Er zijn in Nederland wel stemmen die zeggen: "Dat zou goed zijn voor dominees, als ze naast hun geestelijk werk ook gewoon in de harde wereld met eigen handen hun brood zouden verdienen. Dan maken ze eens mee wat wij elke dag meemaken."

Laat ze maar bidden en werken tegelijkertijd.

En dan bidden in de ruimste zin van het woord, dus bezig zijn met de dingen van God, dus uit de Bijbel lezen, naar christe-

lijke muziek luisteren, zingen, want dat is dubbel bidden, met anderen praten over je geloof.

Dat versta ik allemaal onder bidden.

En dan daarnaast de kost verdienen met gewoon hard werken.

Ik ben daar dus niet tegen.

Maar mag ik dat nou ook eens om-draaien, want waarom zou dat alleen voor dominees gelden?

Waarom zou dat ook niet voor u allemaal gelden?

Durf je in je dagelijkse werk te laten zien, dat je christen bent? En dan niet alleen op zondag, maar elke dag van de week!

Dat dit te zien is aan bidden, aan zingen, aan muziek luisteren, aan Bijbel lezen, aan nadenken over je geloof, aan met anderen praten over je geloof.

Die combinatie van bidden en werken is voor ons allemaal goed!

Zelfs als je al lang met pensioen bent, wordt je leven dan nog steeds dag in dag uit gekenmerkt door die houding van *ora et labora*.

Uw dagelijks gebed, uw dagelijks lezen uit de Bijbel, luisteren naar een mooi geestelijk lied, allemaal geestelijke arbeid voor gepensioneerden.

Dus de helft van je tijd bezig met je dagelijkse dingen en de andere helft bezig met je geestelijk leven: **bid en werk**.

En merkt uw omgeving daar dan ook wat van?

Bid en werk

vandaag, morgen,

en de rest van je leven,

het wordt je gegeven:

ora et labora

Een kind kan de was doen.

Amen